

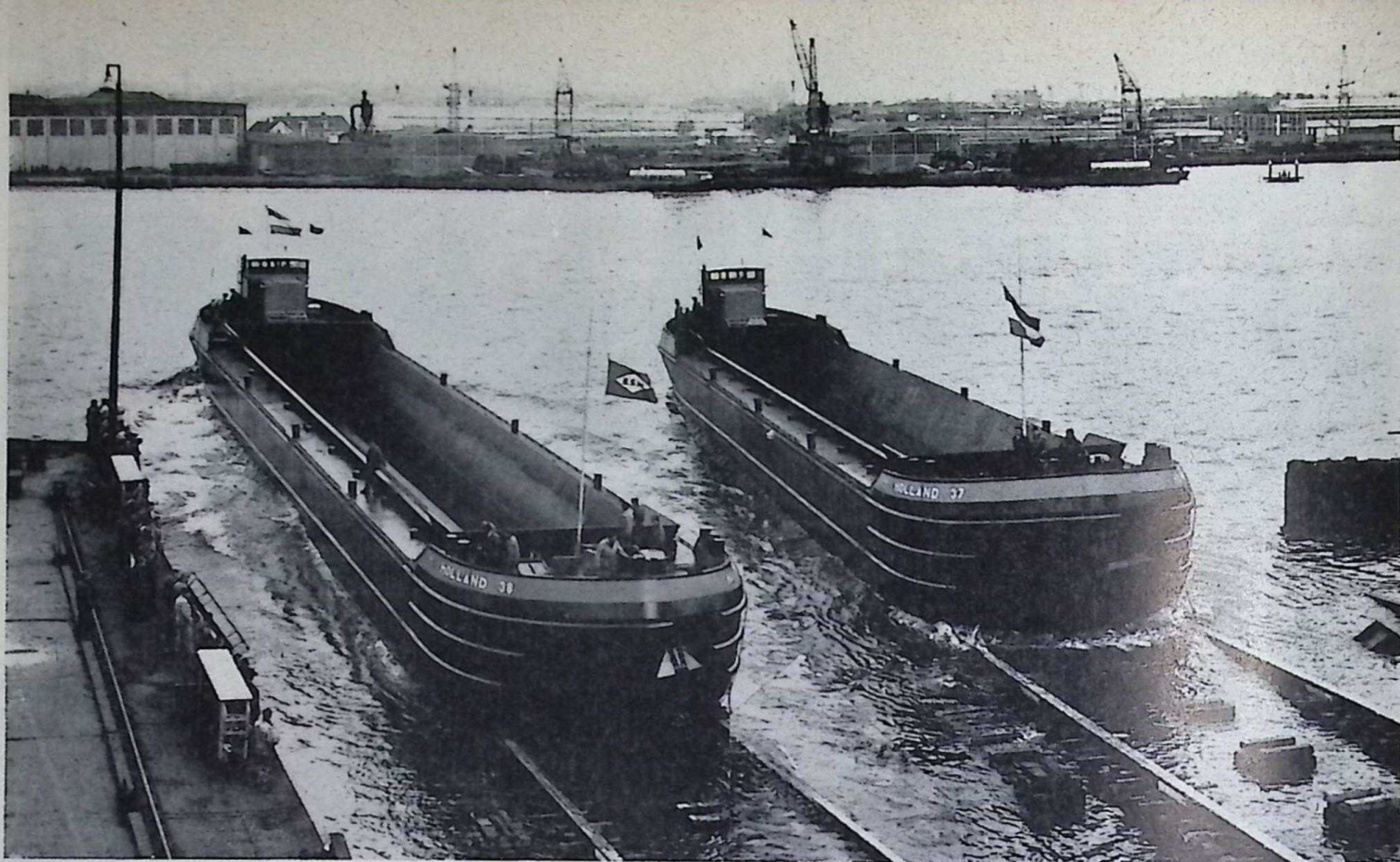
Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

MAART 1965 - No. 81

De fotograaf had een loflige bui.

Nieuwe en lopende opdrachten

Van Werf Gusto N.V. te Schiedam ontvingen wij opdracht voor het tekenen en maken van ca. 900 à 1000 ton sekties voor een door haar te bouwen veerboot. De sekties omvatten het shelterdek met de lager gelegen dekken, de dubbele bodem met fundaties en de huid tot aan het shelterdek, dit alles voor het middengedeelte van het schip. De sekties moeten afgeleverd worden in de periode sept. 1965 tot en met dec. 1965. Eén en ander zal uitgevoerd worden onder Co. no. 388.

De voorplaat van deze uitgave van Boele Nieuws geeft U nog maar een globale indruk van de ravage, die aangericht werd aan de kop van de Medicine Hat toen dit schip 's morgens vroeg op de Theems aangevaren werd door een 30.000-tonner. Vier bemanningsleden stonden op het bakdek, toen ze plotseling het gevaarte van 30.000 ton op zich af zagen komen. Een misverstand in de navigatie van één der schepen schijnt de oorzaak geweest te zijn. Er kwamen geen persoonlijke ongelukken bij voor, maar als de aanvaring midscheeps plaats gehad zou hebben, dan zou de ramp niet te overzien zijn geweest. Ongetwijfeld zou de Medicine Hat dan gekapseisd zijn. Na de aanvaring werd het schip op een zandplaat gezet en grotendeels gelost. Na het aanbrengen van noodversterkingen kwam de boot op 10 februari hier aan de werf om zich een nieuwe neus aan te laten meten. Over de resultaten van dit karwei hopen we U nog in te lichten.

Met het coasterkarwei beginnen we al aardig naar de helft te lopen. De Sarah Elizabeth (1019) is op 17 februari na een zeer geslaagde proeftocht aan de rederij overgedragen en de hoop is gerechtvaardigd, dat hetzelfde zal kunnen gebeuren met de Josephine en wel op 16 maart.

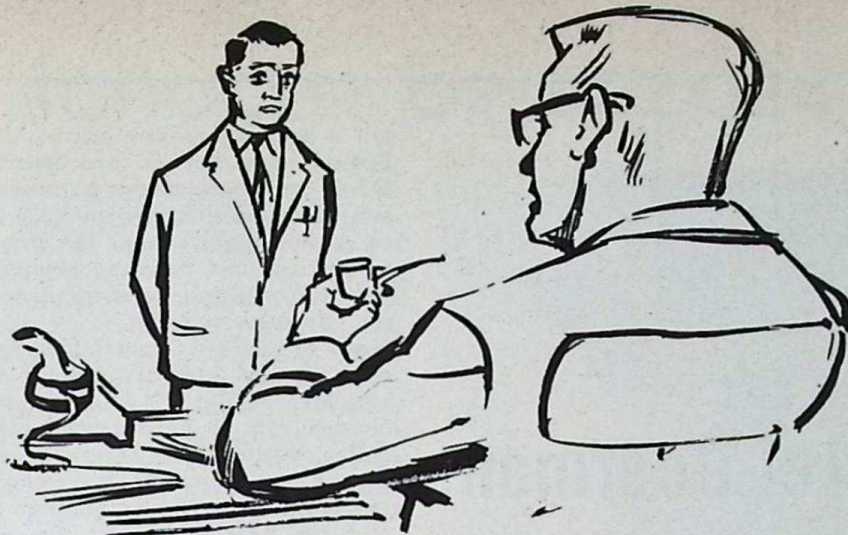
De elevatorbakken Holland 37 en 38, resp. bouwno. 1015 en 1016 zijn voor ons inmiddels voltooid verleden tijd geworden en dus voor de eigenaar onvoltooid toekomstige tijd. De bakken zullen nu hun diensten voor de nieuwe baas gaan

verrichten en we hopen, dat die baas er dik tevreden over zal zijn.

Volop wordt er gewerkt aan de persen voor de automobielenindustrie. Op de foto ziet U de werkzaamheden tijdens het opsluiten van de fundatie in de lasloods. Twee fundaties worden met de voetplaat tegen elkaar gezet om vervorming tijdens het lassen te voorkomen. In de machinefabriek vindt verdere bewerking plaats op de grote cotterbank. Het gehele karwei moet eind april gefikst zijn.

Het opsluiten van de fundaties van de persen. Met hamer: S. M. Stasse, daarnaast W. Schouten. Links staan de Spanjaarden V. Moreno Tabvenca en A. Cañamero Dorado.

„Salaris, vacantieloeslag, winstuitkering, periodieke verhogingen, woonruimte, pensioenregeling, vaste vacantedagen, snipperdagen, ziekteverzekering, toeslag voor kleding, doorbetaling bij onvoorziene omstandigheden, koffiegeld, weduwenpensioen, reisgeldvergoeding, ongevallenverzekering, lesgeldvergoeding, invaldditeitsverzekering . . . wilt U bij geval ook weten, wat voor werk U hier moet doen?”

HOGERE LONEN . . .

GROTERE PRODUKTIVITEIT??

Dit grapje stond enkele weken geleden in één van de mooie geïllustreerde weekbladen, waaraan Nederland zo rijk is. En hoewel het in de eerste plaats als grap bedoeld was, was het toch heel goed merkbaar, dat deze gemoedelijke humor niet zo maar een verzinsetje was van één of andere grapjesmaker. Nee, deze humor werd geput uit een tijdsverschijnsel, dat we moeilijk een naam kunnen geven en waarvan de oorzaken ook niet gemakkelijk na te gaan zijn. Het is het verschijnsel, dat de arbeidsvoorwaarden met de daaraan verbonden sociale voorzieningen zowel voor hoofd- als handarbeiders in de jaren na de tweede wereldoorlog belangrijk zijn verbeterd en dat daartegenover staat dat de arbeidsprestatie daarmee geen gelijke tred gehouden heeft.

We zouden eigenlijk eerder het tegenovergestelde verwachten. Geen land ter wereld, waar de zorg voor het materiële welzijn van de werknemer zo perfect is geregeld als juist in ons land. Ondanks dat dreigen we, met name in de metaalindustrie, ten aanzien van de produktiviteit door het buitenland overvleugeld te worden. We verliezen terrein. . . . U weet, dit staat niet alleen in Boele Nieuws. U kunt het overal lezen.

We zullen geen poging wagen om oorzaken te zoeken, die tot deze toestand geleid hebben, maar er ons toe bepalen om er in de eerste plaats goed de aandacht op te vestigen, dat we vandaag met dit feit te kampen hebben en in de tweede plaats enkele factoren noemen, hoe we onze persoonlijke bijdrage kunnen leveren tot bestrijding er van.

Vooropgesteld moet echter worden, dat we met het opvoeren van de arbeidsproduktiviteit geenszins een toestand beogen te scheppen, die afwijkend zou zijn van het normaal verrichten van de taak, waarvoor we in het bedrijf gesteld zijn.

We willen slechts wijzen op de plichten, die we als werknemer hebben na te komen, dat is: het verrichten van beloonde arbeid op de tijden, die daarvoor vastgesteld zijn.

Het is daarom niet juist als het kantoorpersoneel, waarvoor geen regeling van loten bestaat, het met de aanvangstijden niet zo nauw neemt. Het is niet goed, om op de werf de bestaande ochtendpauze, die bedoeld is om de boterham bij het werk op te eten, uit te laten dijnen tot een gezellig ontbijtkwartiertje. Net zo min kan het door de beugel als twee man van het eind van de werf naar het centraal magazijn komen wandelen om een paar boutjes te halen!

We geloven, dat te weinig het besef leeft, dat niet-bestede tijd heel veel geld kost, waar niemand wat aan heeft. Bedenken we wel eens, wat één werkuur tegenwoordig kost? En welke enorme bedragen er gemoeid zijn met al die onnodig verloren gegane tijd? Na de drastische loonsverhoging, van vorige maand is dit nog eens extra zwaar gaan wegen.

Het is om deze redenen ook logisch, dat het bedrijf na zo'n drastische verhoging, van haar medewerkers mag verlangen, dat zij de uren waarover zij betaald worden, ook werk verrichten en liefst zo verrichten, dat het werk zonder onnodig tijdverlies kan doorgaan. Nogmaals, er wordt niet van ons verlangd, dat er gejaagd en gejacht wordt. Er wordt alleen, maar dan ook zeer terecht,

van ons verwacht, dat er normaal gewerkt wordt om zo mee te helpen om in ons bedrijf goede kansen te scheppen de scherpe concurrentie van het buitenland met succes het hoofd te bieden.

We moeten het derhalve van het leidinggevend personeel niet aanmatigend vinden, als ze ons er op wijst, dat de volle werktijd benut moet worden. Zij heeft de plicht dat te doen. Het is één van haar taken en zeker niet haar prettigste taak. Het moest eigenlijk helemaal niet nodig zijn. We geloven, dat als we allemaal, ongeacht wat voor taak we hier ook hebben, 't zij hoofd- of handarbeid, doordrongen zijn van de gedachte, dat we tegenover onze rechten daadwerkelijk onze plichten te stellen hebben, we ruimschoots tegemoet zullen komen aan de verzwaring van de positie van het bedrijfsleven, die nu door de recente loonsverhogingen andermaal is opgetreden. Ook door steeds aandacht te schenken aan het verbeteren van de organisatie van het werk, kan de produktiviteit worden verhoogd. Dit zullen we niet uitsluitend als een taak van leidinggevenden moeten zien. Iedereen, die bij het werk betrokken is, kan daar zijn medewerking aan geven.

We zouden nog lang en breed over dit onderwerp kunnen schrijven, maar na wat we nu hier gezegd hebben, lijkt het gerechtvaardigd om tot deze slotconclusie te komen: als we werkelijk aan verbetering van de arbeidsprestatie willen bijdragen, dan zullen we dat het beste doen door niet links en rechts aan het verbeteren te slaan, maar. . . . dan zullen we doodgewoon bij onszelf moeten beginnen.

De Karel Doorman wordt bij Boele omgebouwd!

Dit is het belangrijkste nieuws, dat wij U, sinds het verschijnen van het eerste Boele-Nieuws kunnen mededelen!

De diverse spectaculaire karweien, die Boele de laatste jaren opgeknapt heeft, zijn klaarblijkelijk ook in hoge regeringskringen niet onopgemerkt gebleven en zo kon het gebeuren, dat het Ministerie van Oorlog ons de opdracht verstrekte om met aanvang begin volgende maand de trotse Karel Doorman, het enige vliegtuigmoederschip van ons zo dierbare Nederland, om te bouwen tot vliegtuigvaderschip.

Geen kleinigheid, lezers! Het vervult ons met grote blijdschap (en ook wel met alleszins gerechtvaardigde trots), dat wij U dit grote nieuws mogen berichten en dat wij U regelmatig in ons blad op de hoogte zullen kunnen houden van de vorderingen, die tijdens deze gigantische ombouw gemaakt zullen worden. Dat hopen we althans. Want, afgaande op de enorme problemen, waarvoor Boele's technische staf zich thans geplaatst ziet, moeten wij er op voorbereid zijn, dat er allicht stagnaties op zullen treden. Deze ombouw naar vaderschip eist namelijk een algehele structuurwijziging van het inwendige van het moederschip.

Ook uiterlijk zal het schip merkbare verandering ondergaan doordat het iets van zijn nu vloeiende lijnen zal verliezen, maar... en dit is belangrijk, het zal aan stoerheid winnen. De bestaande borstwering wordt uiteraard geheel verwijderd en de lengte van het schip zal met enkele meters toenemen.

De machinefabriek zal ook een werkzaam aandeel krijgen in dit kolossale werkstuk, want de capaciteit van het vliegtuigvaderschip zal aanzienlijk hoger moeten liggen. De hoofdmotor, het hart van het schip, zal dus belangrijk sneller gaan kloppen (vooral bij het passeren van een vliegtuigmoederschip — grapje van de redactie).

De eerste van de volgende maand zal de Karel Doorman om ongeveer 4 uur 's middags aan de werf meren (brug van 14.40) en ligplaats kiezen achter de machinefabriek.

De burgemeester van Ridderkerk zal als eerste de commandant van het oorlogsschip, de Schout bij nacht Vosselaere, aan de loopbrug op Ridderkerkse bodem welkom heten en Boele's Muziekvereniging „Excelsior” zal aan de kade present zijn om het geheel met vrolijke marsmuziek op te luisteren.

VERSLAG VERGADERING IDEEËNCOMMISSIE

op 16 februari 1965

Aanwezig: de heren P. C. Boele, M. van Zuilekom, C. Blok, G. de Jong, G. J. Matthyse en H. Breeman.

Idee No. 427 (134193)

Voorgesteld wordt om oude luchtslang te gebruiken als spreekbuis om, indien maat en maathelper uit elkaar werken, de communicatie tussen beiden te vergemakkelijken.

Praktisch niet uitvoerbaar en ook uit hygiënisch oogpunt niet aan te bevelen. Geen beloning kan worden toegekend.

Idee No. 429 (134216)

Voorgesteld wordt een driespant te maken geschikt om op de persleiding van de waterpompen aan te kunnen sluiten, zodat water, nodig voor het persen van tanks, gemakkelijker getransporteerd kan worden vanuit de ene naar de andere tank op grotere afstanden.

Is reeds uitgevoerd en geeft inderdaad voordelen.

Een beloning van f 35,— wordt toegekend.

Idee No. 430 (134215)

Inzender stelt voor om op het dok een klein werkbankje te plaatsen met bank-schroef voor het uitvoeren ter plaatse van allerlei kleine werkzaamheden.

Dit heeft voordelen en zal worden uitgevoerd.

Beloning f 10,—.

Idee No. 431.

Betreft een voorstel tot het plaatsen bij de poort van een waarschuwingsbord „overstekend personeel”.

Dit wordt opgenomen met de Gemeentepolitie.

Overigens is reeds voorzien in oranje knipperlichten, welke hetzelfde doel beogen.

Idee No. 432.

Inzender stelt voor een regelmatig verschijnend blad „Veilig Werken”, als bijvoegsel in het Boele-Nieuws op te nemen. Zal met de Redactie worden opgenomen.

Betreft Idee No. 407

(reeds eerder besproken).

Het uitvoeren van een lastang met stalen punt als bikhamer is beproefd en besproken met leveranciers.

Praktisch echter niet uitvoerbaar.

Een aanmoedigingspremie van f 5,— wordt toegekend.

Betreft Idee No. 422

(reeds eerder besproken).

Het aanbrengen van sleufgaten in spannen om het aanbouwen te vergemakkelijken heeft enige voordelen.

Kan echter niet altijd worden toegepast zodat het te verwachten voordeel niet groot zal blijken te zijn.

Beloning: f 25,—.

DE LAGERE SCHOLEN OP BEZOEK

Onder de vele gasten, die wij ter gelegenheid van de stapelloop van de „Josephine” op de werf ontvangen hebben waren ongeveer tachtig jongens van scholen uit Bolnes en Ridderkerk. Vergezeld van hun onderwijzers maakten zij vóór de tewaterlating een rondgang over het bedrijf. De nodige uitleg werd ge-

geven door negen van onze jonge mensen die al aardig vertrouwd zijn met hun eigen vak en al wat daar omheen gebeurt in het bedrijf.

Als scheepsbouwers kweten zich van deze taak W. P. Blok, P. Blom, C. van Driel, A. W. L. Haubrich, W. Kooij en M. J. Ponsen. De werktuigbouwers werden vertegenwoordigd door L. Huijzer en A. Ritmeester. Zij hebben de jongens verteld van alles wat er te zien was, de groepjes bij elkaar gehouden en alle jongens weer veilig en wel afgeleverd aan de poort.

Dit bezoek aan ons bedrijf werd afgelegd met het oog op de contacten tussen het onderwijs en de industrie. Wanneer de jongens van de lagere school voor de keuze staan om verder te gaan leren aan een Technische of een andere school dan is het goed om te weten wat in een technisch bedrijf wordt gedaan.

Ook bij het onderwijs leeft de gedachte om nauwere contacten met het bedrijfsleven aan te knopen en te onderhouden. Des te beter zal het onderwijzend personeel in staat zijn om bij eventuele beroepskeuze van advies te dienen. Dat de metaalindustrie een grote variatie in beroepen kent is duidelijk. Om voor de uitoefening van deze beroepen het nodige te leren is een Technische School de aangewezen weg.

In een volgend artikel hopen wij u iets te vertellen over het Technisch Onderwijs zoals dit gaat worden nu de Wet op het Voortgezet Onderwijs (de Mammoetwet) is aangenomen.

EEN SPAANSE SNEEUWPOP

Voor vele spaanse werknemers is sneeuw iets onbekends. Vooral degenen die in het uiterste zuiden van Spanje wonen, hebben vaak nooit eerder sneeuw gezien. Dat ze er wel raad mee weten blijkt uit deze foto, waarop van links naar rechts, Francisco Cabana Sanchez, Antonio Campillo Martinez, Enrique Rodriguez Fernandez, Francisco Gamaza Duran en Antonio Sierra Diaz staan, met een door hen gemaakte sneeuwpop.

UNA MUÑECA DE NIEVE ESPAÑOLA

Para muchos Españoles la nieve es una cosa desconocida. Sobre todo la mayoría de los que viven en el extremo sur de España no la han visto nunca. Sin embargo, parece que saben muy bien qué se puede hacer con la nieve, como resulta de esta foto, en la cual figuran de izquierda a derecha Francisco Cabana Sanchez, Antonio Campillo Martinez, Enrique Rodriguez Fernandez, Francisco Gamaza Duran y Antonio Sierra Diaz con una muñeca de nieve hecha por ellos.

De nieuwe methode van loonberekening, die in ons bedrijf per 1 januari 1965 is ingevoerd, is niet zonder moeilijkheden gepaard gegaan. Dat werd trouwens ook niet verwacht. Elk nieuw systeem, op welk gebied dan ook, heeft zijn inlooperperiode nodig en het was te voorzien, dat dat ook het geval zou zijn bij de veranderingen, die in ons bedrijf wat de loonberekening betreft zijn ingevoerd.

Nu we een paar maanden verder zijn, kunnen we dan met elkaar nog eens terugblikken en nog het een en ander te berde brengen, wat mogelijk opheldering kan geven en wellicht bij kan dragen tot beter wederzijds begrip. We beseffen maar al te goed, dat U met vragen en ook wel met klachten op de proppen gekomen bent, want het is allemaal zo ingewikkeld met die lonen en inhoudingen en logischerwijs zijn er ook hier en daar fouten gemaakt, die inmiddels rechtgezet zijn.

Het was om deze redenen, dat besloten werd om onder werktijd, tijdens daartoe georganiseerde bijeenkomsten, alles nog eens goed met U door te praten, waarbij U in de gelegenheid gesteld werd om vragen te stellen. Om dezelfde redenen waren in de voorgaande uitgaven van Boele-Nieuws uitgebreide artikelen verschenen met afbeeldingen van en toelichtingen op de nieuwe formuliertjes, die door de mechanische administratie geproduceerd worden. Om dezelfde redenen wijden we ook in dit artikel weer aandacht aan dit onderwerp om verschillende kanten er van te belichten.

kinderen in een gezin. Ook hangt het af van het loon, dat U verdient. Hoe meer men verdient, hoe hoger het percentage loonbelasting is, dat betaald moet worden. Dat scheelt nog behoorlijk wat. Een vrijgezel, die f 50,— per week verdient, moet 2,3 % loonbelasting betalen, maar verdient diezelfde vrijgezel f 100,— per week, dan betaalt hij 9,36 %. Bij f 150,— per week is dat percentage al opgelopen tot 13,6 %. Hogere lonen worden dus extra belast.

Voor iedereen afzonderlijk heeft de loonafdeling dan ook een percentage loonbelasting moeten berekenen. Dat percentage, gevoegd bij het vaste percentage aan inhoudingen (18,8 %), geeft het totaal percentage, dat van Uw loon ingehouden wordt.

BESCHOUWINGEN RONN

Waarom al die nieuwigheden?

Dat is een vraag, die veel gesteld wordt en het antwoord op dit „waarom?“ kan kortweg luiden: omdat het eenvoudig niet meer op de oude manier kan. De loonberekening is langzamerhand een enorm ingewikkelde zaak geworden en het aantal berekeningen, dat er voor gemaakt moet worden is belachelijk groot. Bovendien is het eentonig werk, dat bij het personeel niet bepaald in trek is. Dan moeten we niet vergeten, dat de manier van opzet sterk bepaald wordt door de belastingwetten, in ons geval vooral de loonbelastingwet, waarbij we de meest voordelige manier toe willen passen.

Er was geen andere keus dan de stap naar de mechanische administratie, een stap, die alle grote bedrijven zullen gaan doen of reeds gedaan hebben. Een belangrijke nevenfactor van mechanische administratie is, dat veel sneller gegevens afgeleverd kunnen worden, die ook voor andere afdelingen dan de loonafdeling van belang zijn.

Nee, over het „waarom“ behoeven we heus niet lang te praten. Geloof U maar niet, dat tot zulke drastische veranderingen overgegaan wordt zonder dat er een harde noodzaak achter staat.

Het inhoudingspercentage

Er wordt nu gewerkt met één inhoudingspercentage voor premie sociale verzekeringen, pensioenfondsen, A.O.W. en loonbelasting. Vroeger kon U op Uw loonstrookje zien, welke bedragen voor elk afzonderlijk onderdeel van de wettelijke inhoudingen van Uw loon afgetrokken werden. Nu zijn alle percentages

bij elkaar geteld en dat is, zonder de loonbelasting, 18,8 %. Zo samengesteld:

A.O.W.	10,2 %
Ziektewet	2,5 %
Ziekenfonds	2,7 %
Wachtgeld- en werkloosheidsverz.	0,4 %
Sociaal Fonds	0,3 %
Bedrijfspensioenfondsen	2,7 %
	<hr/>
	18,8 %

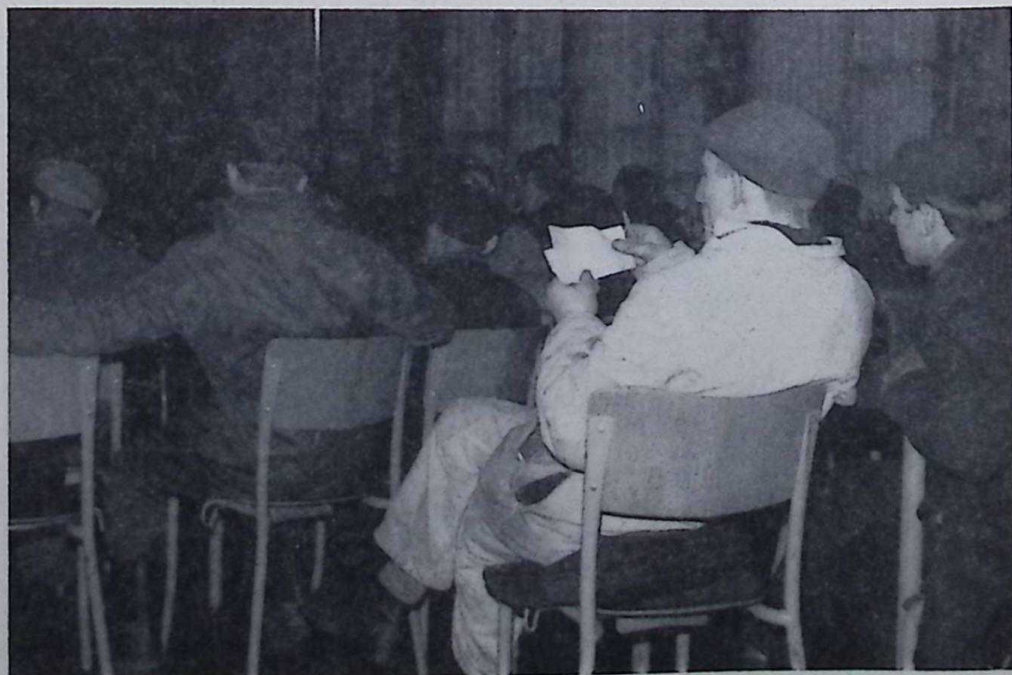
Dit is voor iedereen van 18 tot 65 jaar gelijk. Niet voor iedereen gelijk is de loonbelasting. Zo U weet hangt dat af van Uw burgerlijke staat en het aantal

Uw loon en wat U er van in handen krijgt

Het begin van het loonstrookje van vroeger was altijd erg hoopvol. Er stond een bepaald bedrag, maar aan het eind van de rit was er zo weinig van overgeschoten, dat U wel eens de verzuchting slaakte: er blijft bijna niks over!

't Is waar. Een groot bedrag moet er weer af en het is een onprettig idee om te ervaren, dat je een bepaald loon verdient en er maar een gedeelte van in handen krijgt.

J. Jelles wilde het naadje uit de afgezakte kous weten. Zijn kennis werd goed opgefrist in tegenstelling tot zijn boterhammen in de tas.

Het is echter goed om er eens de aandacht op te vestigen, dat het niet allemaal weggegooid geld is. Over de loonbelasting zou wat dat betreft nog te redetwisten zijn. U kunt van mening zijn, dat de Staat het geld over de balk gooit, niet juist besteedt, of helemaal niet besteedt, doet er niet toe. We kunnen daarover een mening hebben of niet.

Anders is het met de inhoudingen van die 18,8 %. Daar kan geen meningsverschil over bestaan. Hebt U wel eens voor Uzelf overdacht, wat hier tegenover staat? 't Is al te goedkoop om alleen de schaduwzijde van die inhoudingen te zien en niet eens meer te beseffen, welke sociale voorzieningsmaatregelen hiervoor te onzen behoefte getroffen zijn.

Sociale voorzieningen

Is het niet gelukkig, dat het niet meer voor kan komen, dat een gezin in één jaar f 1350,— moet betalen? Dezelfde man uit ons voorbeeld betaalt per jaar aan premie voor Ziekenfonds en Ziekte-wet 2,5 % + 2,7 % = 5,2 % of ongeveer f 450,— per jaar.

Er zijn natuurlijk heel veel gezinnen, die helemaal niet met ziekte te kampen hebben en zij betalen hun premie dus voor niets. Voor niets, zegt U? Welnee, zij betalen om mede de financiële zorgen te dragen voor de toch al zo zwaar beproefde gezinnen! De sterken betalen voor de zwakken en ook de bedrijven betalen mee. Wat van U ingehouden

men. Dat is voor degenen, die met de loonberekening zijn belast, het prettigste en de beste weg om tot verduidelijking te geraken.

Er werden echter ook overbodige vragen gesteld. Vragen, waaruit duidelijk bleek, dat men het personeelsblad niet gelezen had, of niet goed gelezen had, of het blad na lezing naar de oud papierhoop verwezen had.

Doet U dat toch niet. In de beide voorgaande nummers hebben uitvoerige artikelen gestaan over de loonberekening, waar U allicht eens naar terug zult moeten grijpen. En trouwens... ze zijn toch leuk voor later ook. Mocht U nog wat oude exemplaren nodig hebben, dan kunnen we U misschien nog helpen.

DE LOONBEREKENING

Een voorbeeld uit de praktijk

Laten we eens van de veronderstelling uitgaan, dat er helemaal geen wettelijke inhoudingen zouden zijn en dus ook geen sociale voorzieningen. We nemen een heel normaal geval als voorbeeld, nl. een gezin met twee kinderen. Gedurende een periode van een jaar gebeuren in dat gezin de volgende feiten: één der kinderen krijgt middenoorontsteking en vader is twee weken thuis voor een stevige griep. Meer is er in hoofdzaken niet gebeurd.

Wat krijgt het gezin te betalen?

A. Het kind met de middenoorontsteking moet in het ziekenhuis geholpen worden. Veertien dagen verblijf in het ziekenhuis à f 35,— per dag	f 490,—
Medicamenten - gebruik operatiekamer	„ 100,—
Honorarium van de operateur ..	„ 300,—
Vervoerkosten - telefoonkosten enz.	„ 10,—
	f 900,—
B. Vader twee weken thuis. Verlies aan loon	„ 300,—
C. De huisdokter is voor A en B en enkele kleinere gevallen tienmaal aan huis geweest. Kosten f 65,—. Apotheekkosten f 15,—. Totaal	„ 80,—
D. Het hele gezin moet eens per halfjaar naar de tandarts	f 48,—
Enkele behandelingen ..	„ 22,—
	„ 70,—
Vader moet in dat jaar betalen	f 1350,—

wordt voor Ziekenfonds, Ziekte-wet, Sociaal Fonds, W. en W. en Bedrijfspensioenfonds wordt door het bedrijf ook nog eens betaald. Wat dus ingehouden wordt, wordt dus weer dubbel afgedragen. De premie voor de Kinderbijslagwet en Ongevallenverzekering wordt uitsluitend door het bedrijf betaald. Dat de ingehouden premie voor A.O.W. en Bedrijfspensioenfonds ook geen weggegooid geld is, behoeven we niet te verklaren. Maar het kan geen kwaad om te bedenken, dat we geen zorgen behoeven te hebben voor de oude dag. Premie betalen is niet leuk, maar het is nog minder leuk om op 65-jarige leeftijd afhankelijk te zijn van de liefdadigheid van anderen. Dat is verschrikkelijk! Nu hebt U door het premiebetalen de garantie, dat U op 65-jarige leeftijd recht hebt op f 85,— schoon per week. Afgezien nog van een eventuele Boe-uitkering, die verstrekt wordt bij langdurig dienstverband.

De kleinere sociale voorzieningen als W. en W. en Soc. Fonds laten we verder maar buiten beschouwing. Het is al duidelijk genoeg, dat er niet voor niets 18,8 % van ons loon wordt ingehouden voor sociale wetten. Er staat heel wat tegenover!

U en Boele Nieuws

Tijdens de voorlichting, die in de kantine gegeven werd, werd gelegenheid gegeven om vragen te stellen en daar is goed gebruik van gemaakt. Gelukkig, zijn we geneigd te zeggen. Als er iets niet duidelijk is, of als U klachten heeft, dan moet U er mee voor de draad ko-

„Hoor eens hier Valk, er zijn enkele summiere differentiaties in de progressieve regressie van de coïncidentele loonconfrontatiepolitiek, die jij niet snapt!“, zei C. Langerak (r.) tijdens de voorlichting.

OP BEZOEK BIJ DE

BEDRIJFSGENEESKUNDIGE DIENST

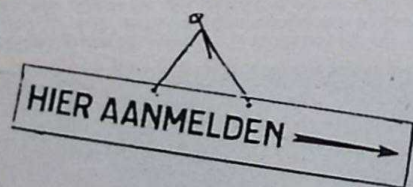
Als wij U de vraag zouden stellen: waarvoor dient de Bedrijfsgeneeskundige Dienst, dan zou U misschien niet zo één, twee, drie een antwoord kunnen geven. Mogelijk zelfs, dat uit de antwoorden, die we wel zouden krijgen, zou blijken, dat het doel en de opzet van de medische dienst onvoldoende bekend zijn en zelfs hier en daar misverstaan worden.

Te veel, geloven we, heerst de gedachte, dat de Bedrijfsgeneeskundige Dienst er in de allereerste plaats is om controle uit te oefenen op het verzuim, dat door ziekte of ongeval ontstaat.

Dit is niet waar. Zeker, de controle is één van de taken, die noodzakelijkerwijs uitgevoerd moeten worden, maar om dit als hoofdtaak te zien is toch wel ver naast de waarheid.

Om U een inzicht te geven van het

werkelijke doel van de Bedrijfsgeneeskundige Dienst en ook op welke manier getracht wordt dat doel te bereiken, nodigen wij U uit om met ons een bezoek te brengen aan Oostdijk 22, waar de Dienst gevestigd is.

De doktersassistente

„Eerst aanmelden” staat er op een bordje en voorzichtig doen we de deur open, die daarvoor in aanmerking komt. Aanmelden is iets, waaraan iedereen onbewust of bewust een hekel heeft. Het heeft in de verte iets vernederends, dat strijdig is met onze vrijbuitersnatuur. Wij houden niet van: „ik ben Soeteman (nee, met een S, geen Z), zou ik alstublieft dokter even mogen spreken”. Alleen maar, omdat we weten, dat het aanmelden noodzakelijk is voor een goede gang van zaken, doen we het, anders vertikken we het. Altijd en eeuwig zit er achter een bordje „hier aanmelden” iemand, die voorgoed gestopt is met glimlachen, laat staan gewoon lachen. Iemand, die eerst net doet of je er nog niet bent en je dan aankijkt, alsof je hem op een ergerlijke manier stoort. Iemand dus, die niet in de gaten wil hebben, dat jij ook iemand bent.

Hierop vormt onze Bedrijfsgeneeskundige Dienst een gunstige uitzondering, want we worden ontvangen door de assistente van de dokter, mevr. Bron-v. Aalst, die precies tegenovergesteld is aan de naarling, die we zoeven trachtten te omschrijven. Met andere woorden: stap gerust binnen en zeg: „ik ben Soeteman met een S”. ’t Zal U alles meevallen. Alles!

Nu we toch bij de assistente zijn kunnen we tegelijk wel even kijken wat haar taak is. Op haar drukt de zorg voor de gehele administratie en dat is niet gering. Van elke werknemer is een map aangelegd, waarin alle wetenswaardigheden van de patient opgetekend zijn. Zodra een patient binnenstapt, zoekt mevr. Bron zijn map op en brengt die

bij de dokter. Als de patient weer weg is, dan gaat de map weer achter slot en grendel, want het beroepsgeheim geldt voor de bedrijfsarts evenzeer als voor de huisarts. Zo worden ook eventueel vervaardigde foto's in een kaartstelsysteem opgenomen en in een gesloten kast bewaard. Naast deze administratie heeft de dokter zijn assistente ook nodig voor het bedienen van medische apparaten, zoals bestralingslampen en een ionomodulator, d.i. een apparaat, dat pijnlijke spieren en gewrichten bij regelmatige behandeling weer in goede conditie brengt.

Bijna vijf jaar is mevr. Bron nu, zoals de dokter het zelf uitdrukt, zijn linker- en zijn rechterhand en ze doet het werk met plezier.

Dokter Meyer

We kennen allemaal dokter Tj. Meyer. Hij is tenslotte al twaalf jaar bij ons in dienst en we krijgen allemaal van tijd tot tijd wel contact met de bedrijfsarts. In die twaalf jaar heeft dr. Meyer zich hier ingeburgerd in de goede zin van het woord, wat wel blijkt uit de goedmoedige humor, die op het bedrijf kwistig rond de figuur van de dokter gestrooid wordt. „Laat je eens nakijken bij Meyer” wordt er al gauw gezegd als iemand eventjes onhandig doet. „Haal bij Meyer maar een spuit uit het grote vat” wordt gezegd als iemand over hoofdpijn klaagt, of, als iemand ergens een pijnlijk plekje heeft: „Laat je door Meyer eens uit elkaar trekken, joh” en hiermee doelt men dan op de manipulatietechniek, die dr. Meyer veel toepast. Dit brengt ons op de gedachte hoe de dokter eigenlijk tot deze geneeswijze gekomen is en ook, via welke levenswandel hij bij Boele terecht kwam.

„Toen ik elf jaar was”, zei hij, toen zijn gehoor op het ongemakkelijke krukje tegenover zijn bureau gezeten was, „gingen mijn ouders naar Indië. Daar doorliep ik de 5-jarige H.B.S. Terug in Holland begon ik aan de medische studie. Ik was 23 jaar, toen ik afgestudeerd was en werd toen assistent in de chirurgie en verloskunde in Arnhem. Anderhalf jaar duurde dat en daarna studeerde ik een half jaar kindergeneeskunde bij hoogleraar Scheltema in Groningen. Na een periode van huisarts te Vianen werd ik in 1945 officier van gezondheid in militaire dienst. Ik werd met een medische ploeg per vliegtuig uitgezonden naar Singapore, Batavia en Medan, waarna ik gedurende 3 jaar in de Riouw-archipel gedetacheerd werd. In 1949 weer thuis. Aanstelling bij de Geneeskundige Dienst in Haarlem, tevens gestudeerd voor bedrijfsarts. In november 1952 volgde dan mijn indiensttreding bij Boele (gecombineerd met Gebr. Pot en Kemper), waar ik in staat gesteld werd een opleiding te volgen voor het verkrijgen van de bevoegdheid om door te lichten.”

„En hoe bent U nu tot het gooi- en smijtwerk gekomen?”

De dokter schiet in de lach. „Nou, nou, zo erg is dat niet! 't Is een bepaalde techniek, die in Nederland nagenoeg niet toegepast wordt en daar zijn verschillende redenen voor. Een belangrijke reden is eenvoudig het feit, dat er geen artsen zijn, die het kunnen en nu vraagt U natuurlijk, waarom ik het wel kan. Dat komt, omdat in 1955 onze toenmalige directeur, de heer J. P. Boele er zo sterk op aandrong, dat ik me die techniek eigen zou maken. Hij zorgde er voor, dat ik in Frankrijk en Duitsland manipulatiecursussen ging volgen.”

Van elke patiënt wordt eerst de map bij de dokter gebracht.

Mevr. Bron-v. Aalst heeft de zorg voor de gehele administratie.

Doel en taken van de Geneeskundige Dienst

Dat is niet even gauw gezegd, want er gaat heel wat om in het „bedrijf” aan de Oostdijk. In het winterseizoen passeren per werkdag gemiddeld 60 tot 80 patiënten van Boele en Gebr. Pot door de verschillende spreekuren. Een totaal aantal van 1600 patiënten per maand is heel gebruikelijk. Tijdens de doorlichtingsperiodes loopt dat soms wel op tot 2200!

Deze cijfers maken ons duidelijk, dat het uitvoeren van de diverse taken heel wat werk met zich meebrengt.

Wat is het hoofddoel van de B.G.D.?

Dit: *de voorkoming van het optreden of ontstaan van toestanden, die tot ziekte of ongeval kunnen leiden.*

Om dit hoofddoel naar beste vermogen te kunnen dienen, moeten de volgende taken worden uitgevoerd:

1. De doorlichting.

Wanneer deze er niet was, zou in vele gevallen een beginnend geval van tuberculose kunnen leiden tot besmetting van anderen, met als gevolg een heleboel narigheid voor de gezinsleden. En wat dat betekent, weten we. Een tbc-geval geeft immers aanleiding tot een langdurige ziekenhuis- en sanatoriumopname, en de ziekteduur bedraagt in de meeste gevallen al gauw een jaar. Nog gezwegen

van de contactgevallen, de kleine kinderen, die dikwijls een veel ernstiger vorm van deze ziekte krijgen. Het gemeenschappelijke werk van de verschillende bedrijfsartsen met doorlichtingsbevoegdheid heeft in sterke mate bijgedragen tot het lage tbc-cijfer, waarop wij in Nederland terecht trots zijn. Hierop direkt aansluitend is het nu ook wel duidelijk waarom elke nieuwe werknemer doorgelicht wordt. Door dit systematische onderzoek is de Dienst er al enige malen in geslaagd mensen uit te zeven, die voor zichzelf en anderen een gevaar zouden kunnen zijn. Vooral, nu er werknemers zijn uit landen, waar het tbc-gevaar groter is dan in ons land, is dit herhaalde malen van groot belang geweest.

2. De keuring.

Een tweede taak, waaraan de meeste mensen een beetje voorbijgaan zonder te beseffen, dat deze keuring nog een ander doel heeft dan alleen maar het eventueel afkeuren van mensen. Dit laatste gebeurt natuurlijk ook, maar na de keuring worden ook aanwijzingen gegeven over de aard, de zwaarte of het soort van werk, dat door de keuring verricht mag worden. Bij elke keuring wordt dan ook aangegeven voor welk werk de werknemer aangenomen is en in diverse gevallen wordt een aantekening op zijn briefje gemaakt, dat het aangegeven werk minder geschikt wordt geacht. Verder worden in sommige gevallen de keurlingen er op gewezen, dat een sollicitatie bepaalde bezwaren meebrengt. Merkwaardig is, dat het oordeel van de keurende arts vrij dikwijls overeen blijkt te komen met de uitslag van het psychotechnisch onderzoek, dat voor bepaalde functies is voorgeschreven.

Wanneer iemand na langdurige ziekte weer terugkeert in zijn werk, is het nogal eens gebruikelijk, dat voor de aanloopperiode overleg wordt gepleegd met de werkleiding. Er wordt dan bv. eerst een kortere of minder arbeidsintensieve werkperiode ingeschakeld; er kan bv. aanleiding zijn om de herstelde een verlengde middagrust voor te schrijven. Al deze werkzaamheden worden door

W. v. Driest laat zich een meesterverbandje aanleggen.

iedereen als vanzelfsprekend geaccepteerd, maar de verantwoordelijkheid, die hier door de bedrijfsarts wordt genomen en gedragen, wordt vaak vergeten.

Ook de bewaking van de oudere werknemers is een taak van de Dienst. Er zijn heel wat ouderen, die maar wat graag zich eens even „de bloeddruk laten opnemen“. En tenslotte wordt, hetzij op verzoek van de man zelf, hetzij op verzoek van familie of baas, nog wel eens iemand opgeroepen voor een onderzoek om na te gaan of er zich geen verschijnselen voordoen die het nodig maken het wat kalmer aan te doen. En daarbij is het dan wel eens nodig met de persoon zelf te overleggen, dat hij ander werk moet gaan doen, of zelfs, dat hij er voortijdig het bijtje bij neer moet gaan leggen. Dit laatste is wel eens moeilijk, vooral wegens de financiële consequenties. Maar hiervoor is tot nu toe altijd een oplossing gevonden in samenwerking met de personeelsafdeling.

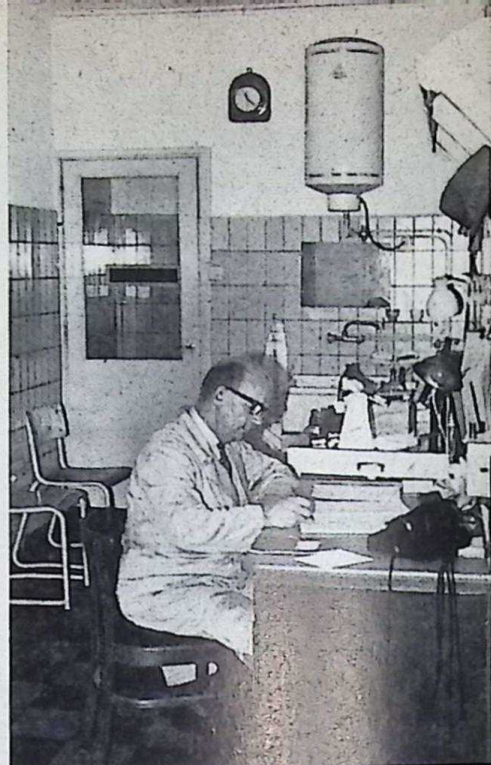
3. Eerste hulp-onderzoek-nazorg.

's Morgens vroeg is er verbandspreekuur. Heel wat kleinere en grote ongevallen worden daar behandeld, waarbij verbandmeester Kl. v. d. Linden een grote rol speelt. Hij is een tovenaars met verband. De dokter legt zelf ook wel eens een verbandje, maar meestal pakt v. d. Linden het dan uit zijn handen, want, zegt onze Rijsoordenaar: „Als U het doet, ligt het er toch na een half uur weer af en dan mag ik het overdoen.“ En 't is waar. V. d. Linden is een veel geroutineerder verbandlegger dan de dokter.

Ook worden hier de kleinere klachten en bezwaren verholpen zoals een verkoudheid, een stijve nek of zere rug, een beginnende keelontsteking. Er zijn al heel wat duizenden tabletjes en poeders uitgedeeld op dit morgenspreekuur. En van hieruit kan dan, zo nodig, een verdergaand onderzoek door de dokter afgesproken worden. Hiertoe dienen de bekende afspraakbriefjes, waarmee de man de poort uit mag gaan en waarop de tijd van wegzijn wordt aangetekend. Op de Bedrijfsgeneeskundige Dienst is er verder nog de mogelijkheid voor wat de dokter losjes fysische therapie noemt. Voor ons gewone mensen betekent dat, dat er bestralingslampen zijn, een massagebank en de reeds eerder genoemde ionomodulator.

4. Toezicht op bedrijfshygiëne en veiligheid.

Om het hoofddoel „het voorkomen van toestanden, die tot ziekte of ongeval kunnen leiden“ met succes na te kunnen streven, is het ook nodig, dat er toezicht gehouden wordt op de werkruimten, op de verlichting, op problemen van verwarming en tocht, op veiligheid. Hiertoe wordt geregeld contact onderhouden met de Veiligheidsinspectie en in de loop der jaren zijn in samenwerking met de Tech-

Helder en rein moet mijn verbandkamer zijn. (Oud Rijsoords spreekwoord).

nische Dienst van het bedrijf heel wat problemen op dit gebied opgelost. De werkschoenen, de werk- en veiligheidsbrillen, de helmen(!), de verseluchtmaskers, de voorziening met brancards, stofmaskers, zuurstofapparaten, een beademingstoestel, het zijn allemaal zaken, die te eniger tijd onder de aandacht zijn gebracht. Zaken, die voor elk van ons van belang zijn. Het ware slechts te wensen, dat ook iedereen het belang van het veilig werken in zou zien. Iedereen heeft hier zijn eigen grote verantwoordelijkheid te dragen.

5. De controle.

Voor een groot gedeelte heeft deze plaats op het spreekuur aan de Oostdijk. Ieder, die lopend patiënt is en aan wie niet door de huisarts is opgedragen binnen te blijven behoort zich op het spreekuur te melden bij arbeidsongeschiktheid van welke aard, of het nu een ziekte of een ongeval betreft. Dat de behandeling bij ziekte niet, bij een ongeval eventueel wel door de bedrijfsarts gebeurt, is hierbij van geen invloed. Voor de ongevallen wordt zijn titel veranderd in EGD-arts, wat betekent, dat de Rijksverzekeringsbank gedurende zes weken het recht van behandeling en controle aan hem overdraagt.

Hiermee hebben we in hoofdzaken de doelstellingen en de werkzaamheden van de B.G.D. omschreven en we hopen nu maar, dat U zult inzien, dat het nuttig is om van tijd tot tijd eens een blik te werpen in onderdelen van ons bedrijf, waarmee we te weinig bekend zijn. En dikwijls blijkt dan, dat we een verkeerde kijk gehad hebben op dat onderdeel of er in 't geheel geen belangstelling voor hadden.

De verloting. Penningmeester H. J. Leentvaar had twee stevige assistenten.

De uitvoering van Boele's muziekvereniging Excelsior droeg als vanouds de kenmerken van aangename sfeer en gezelligheid. In belangrijke mate heeft hiertoe bijgedragen het programma, dat dirigent Jan Smit voor dit concert samenstelde. Op een enkele uitzondering na lag de moeilijkheidsgraad niet buiten het bereik van het orkest en de soort muziek ging duidelijk in de richting van de smaak van het publiek. Over de vraag of die smaak goed is, valt heel veel te discussiëren, maar daar zullen we het nu niet over hebben. Voldoende is te constateren, dat Excelsior met dit programmaatje het roer omgooide en blijkens de reacties van het publiek nam ze daarmee een goeie koers. Vooral het laatste gedeelte van het concert met o.a. „De student gaat voorbij” en „De langste dag” ging er in als koek. Rekening houdend met het feit, dat er nogal wat jongeren voor het eerst in 't openbaar meespeelden, zien wij graag oneffenheden en onzuiverheden door de vingers en geven het concert het praedicaat: geslaagd!

Toen de drumband in vol ornaat het toneel opmarcheerde, gingen onze gedachten onwillekeurig naar het bekende winterse tafreeltje van „meeuwen voeren”. Tientallen meeuwen vliegen kris kras door elkaar om de opgegooide eetwaar te bemachtigen, maar ze raken elkaar nooit! De omvangrijke drumband van Excelsior presteert wat het laatste betreft hetzelfde. Op luttele vierkante meters dwarrelen ze al trommelend door elkaar zonder frontale botsingen te veroorzaken. 't Geheel maakte de indruk van goede studie en ijver.

EXCELSIOR GOOIDE HET MUZIKALE ROER MET SUCCES OM

Na de pauze werden eerst de prijzen van de verloting getrokken. Ko en Ad Sniijders, tweederde van de bekende Sniijders-drieling, mochten om de beurt een prijs trekken en ze deden dat vol overgave.

Het kabaretprogramma, dat het gezelschap „Florida” uit Den Haag ten tonele bracht was van een zonnig karakter met af en toe een wolk als de leider van het gezelschap, Kees Nouëns, het woord voerde. Op de zijn eigen sputterende manier vertelde hij, dat alle leden van zijn gezelschap sterren van formaat waren, die niets anders doen dan voor de televisie spelen. Over die ordinaire radio werd niet eens gerept.

Kees was met zijn moppen ook niet al te origineel, want 't waren nog dezelfde van vorig jaar. Daar had hij toch erg in moeten hebben! Ik had al eens het voorrecht op des mans taalfouten te wijzen (hij heb in plaats van heeft, hij ken in plaats van kan, hij legt in plaats van ligt), dus genoeg daarover. Zoals gezegd, de werkelijke artiesten brachten een zonnig varieteetje met van alles een beetje. Acrobatiek, clownerie, zingende zusjes (ze waren te laat de schatten!) en een Hammond-organist.

Zodoende heb Kees Nouëns nog een aardig programma op tafel gelegen, want dat *kunt* hij wel.

Dirigent J. Smit in actie tijdens de mars „De langste dag”.

Tafeltennis

Inmiddels zijn er weer vier wedstrijden in de tweede helft van de tafeltenniscompetitie gespeeld.

Het 1e team heeft helaas een steekje laten vallen tegen Hollandiaan 1, zodat zij nu 2 punten op de koploper achter staan.

Deze moet echter nog bij T.B.S.M. op bezoek komen.

Het 2e team, dat na het beëindigen van de 1e helft nog in degradatiegevaar verkeerde, heeft zich nu geheel veilig gesteld.

Ook over het 3e team is er goed nieuws, met slechts 2 punten in de 1e helft, hebben ze nu, na 4 wedstrijden gespeeld te hebben, reeds 8 punten verzameld.

Team 4 staat op de derde plaats.

Team 5 staat op de negende plaats.

Team 6 weert zich goed in de nieuwe klasse, deze heren staan met 10 punten op de zesde plaats.

De heren van team 7 spelen dit jaar voor het eerst in de competitie en staan met 8 punten op de 5e plaats.

Voor onze junioren is er een aparte afdeling van nieuwe teams gevormd, welke een halve competitie (7 wedstrijden) spelen.

T.B.S.M. neemt hieraan deel met 4 teams.

De uitslagen van de tot op heden gespeelde wedstrijden zijn als volgt:

Centrum 2—T.B.S.M. 3 9—1
T.B.S.M. 2—T.B.S.M. 1 4—6
T.B.S.M. 4—Centrum 1 1—9

De uitslagen zijn nu nog niet zo goed, maar na intensieve training en enige wedstrijdervaring, hopen we goede prestaties van onze junioren te kunnen verwachten.

DE KONTAKTAVONDEN

Op de tekenkamer scheepsbouw is gedurende enige weken schilderwerk uitgevoerd, wat de tekenaars genoodzaakt heeft om tijdelijk onderdak te zoeken in de kantine.

In verband hiermee kon de toneelvereniging echter niet repeteren en dat veroorzaakte een achterstand op het voorbereidingsschema. De data van de contactavonden, die wij aankondigden voor 25 en 26 maart, zijn derhalve op een later tijdstip vastgesteld. De keus is gevallen op 8 en 9 april.

GESLAAGDEN

Tot de prettigste mededelingen die in het BOELE NIEUWS verschijnen, behoort ongetwijfeld de opgave van degenen, die geslaagd zijn voor een examen. In december en januari jl. heeft een aantal jongelui hun bekwaamheid bewezen in het vak waarvoor zij de Bemetelopleiding hebben gevolgd.

Geslaagd zijn:

Voor het vak *Metaalbewerken in de Scheepsbouw*: P. W. Blok, D. van de Heerik, N. Ramp.

Voor het vak *Sectiebouw Afschrijven*: P. J. Goedhart, J. van de Velde.

Voor het vak *Machinebankwerker*: N. de Haan, J. H. Sniijders.

Onze gelukwensen voegen wij gaarne toe aan de vele, welke zij waarschijnlijk reeds hebben ontvangen.

NOOIT TE OUD OM TE LEREN

Dat moet de bijna 47-jarige G. van Bruggen gedacht hebben, toen hij zich in 1964 aanmeldde voor deelname aan een cursus autogeen lassen.

De cursus werd één avond per week gegeven en duurde 22 weken. Half februari behaalde hij het diploma en een welgemeend compliment hiervoor is zeker op zijn plaats.

Hr. v. Bruggen, U gaf een uitstekend voorbeeld!

PERSONALIA

Jubilea:

50 JAAR:

26-4 L. van Brugge, magazijnbediende

25 JAAR:

18-3 C. Advokaat jr., tariefcalculator
J. Stolk, ijzerwerker

19-3 A. den Hartog, brander

1-4 D. Tiemeijer, souschef tekenkamer
(scheepsbouw)

8-4 G. de Bes, tariefcalculator
A. R. van den Berg, moleurder
H. Ros, ijzerwerker

In dienst getreden:

18-1 C. van Wingerden, leerling-draaier
D. R. Vazquez Oubiña, boorder
J. Gomez Rosauro, hakker
J. J. Vilchez Sanchez, hakker

25-1 A. Mauresa Jimenez, corveeër
D. Ayala Gil, stellingmaker
R. Paz Pouso, hellingbediende
R. Cores Rey, hellingbediende

26-1 J. Rodriguez Rodriguez, brander
J. Touris Rodriguez, brander
R. Piñeiro Oubiña, boorder

28-1 M. Millan Torres, klinker

1-2 G. P. Visser, stellingmaker
J. M. Visser, praktikant (scheepsbouw)
W. R. Overweg, praktikant (machinebouw)

3-2 A. Aded Rivera, brander

8-2 E. A. Fernandez Montero, klinker
F. de Heer, el. lasser

15-2 G. W. Milton, bankwerker
B. J. F. Sanders, bankwerker

Terug uit militaire dienst:

1-2 A. Sneepels, bankwerker

Naar militaire dienst:

22-1 A. G. van Kaam, hulp-bankwerker

29-1 C. H. Breems, ijzerwerker

Gepensioneerd:

19-1 H. J. Meijer, boorder

2-2 J. Hardenbol, draaier

De dienst hebben verlaten:

29-1 A. P. Valk, praktikant (machinebouw)

31-1 J. A. van Buren, tekenaar (scheepsbouw)

5-2 F. Leal Plaza, el. lasser
J. Galvin Tirado, ijzerwerker
J. Benitez Romero, ijzerwerker
S. Meroño Sandoval, el. lasser

Geboren:

29-1 Cornelis Pieter, zoon van de heer en mevrouw Van de Ruit-Sprong

30-1 Harm, zoon van de heer en mevrouw Van Dijken-Oudijn

2-2 José, zoon van de heer en mevrouw Collantes-Iñigo